

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت مناطق چهارگانه شهر کرمان به لحاظ برخورداری از مولفه ها و شاخص های تاب آوری

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 2، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امید مبارکی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مراغه، مراغه، ایران

منیژه لاله پور - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مراغه، مراغه، ایران

زهرا افضلی گروه - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه مراغه، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

در طی سال‌های اخیر، تعداد کسانی که در شهرها زندگی می‌کنند به بیش از افراد ساکن در بیرون از شهرها رسیده است. امروزه این مراکز جمعیتی در معرض وقوع انواع سوانح قرار دارند که نتیجه ای جز توسعه ناپایدار شهری نخواهد داشت. در حال حاضر دیدگاه غالب از تمرکز بر روی صرفاً کاهش آسیب پذیری به افزایش تاب آوری در مقابل سوانح تغییر پیدا کرده است. هدف از انجام این پژوهش ارزیابی وضعیت تاب آوری مناطق چهارگانه شهر کرمان می‌باشد. به این منظور با استفاده از نمونه گیری طبقه بندی تصادفی، تعداد 40 کارشناس به عنوان نمونه انتخاب شده است. برای نیل به این هدف از روش تحقیق توصیفی- تحلیلی مبتنی بر تحلیل پرسش‌نامه در بین کارشناسان بهره گرفته شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک‌هایی چون آنتروپی، ویکور و SAR استفاده شده است. نتایج حاصل از تحلیل آماری نشان می‌دهد که از میان شاخص‌ها در چهار منطقه، شاخص اجتماعی با وزن 0/35 داری اهمیت نسبی بیشتری است. در نهایت بر اساس نتایج حاصل از تکنیک‌های رتبه بندی به ترتیب منطقه 2، منطقه 1، منطقه 4 و منطقه 3، رتبه بندی شده اند. به طوری کلی می‌توان گفت منطقه 2 دارای وضعیت مناسب‌تری و منطقه 3 بدترین وضعیت را به لحاظ تاب‌آوری در مقابل سوانح دارد.

کلمات کلیدی:

مدیریت سوانح، آسیب پذیری، تاب آوری، ابعاد و مولفه ها، شهر کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862354>

